

“Họ có thể chê quần áo của tôi, không muốn tôi mặc chúng vì họ không thích, chứ không quan tâm là tôi có thích hay không.”

Yên Price, 37 tuổi, sống tại thành phố Laguna Hill, kết hôn vào năm 2000 với một người đàn ông Mỹ hơn cô 2 tuổi.

Yên kể, từ lúc cô mới quen với người này, cô đã gặp phải những lời “dè bỉu” từ bên bà, bà con thân tộc, như: “Hai người có thể sống hòa thuận không? Bà má có ngăn cấm không? Người Mỹ có nice hơn người Việt không?” Thậm chí còn những lời như “Mỹ họ quen với thời trang không có cái gì đâu!”

Yên Price cùng chồng và 3 đứa con của mình. (Hình: Ngác Lan/Ngái Vißt)

Trong khi đó, Jonathan Bùi, 41 tuổi, cũng dân thành phố Santa Ana, lập gia đình năm 2005 với một cô gái người gốc Mỹ La Tinh. Với cuộc hôn nhân ngoài văn hóa này, lúc đầu, người có ý không tán thành chính là từ phía gia đình cô gái.

“Tôi lớn lên ở Los Angeles, tôi nghĩ thành phố có đến 99% là người Hispanic, nên ba mẹ với tôi lúc đầu có vẻ phản đối khi thấy tôi xuýt hi vọng với tư cách là người yêu của con gái họ. Họ không thêm nói chuyện với tôi trong lần đầu gặp gỡ một tí mẫn.” Jonathan nhớ lại.

Tuy nhiên, theo một báo cáo mới nhất của trung tâm thăm dò Pew Research Center, số vốn hôn nhân đa chủng tại Mỹ, như trường hợp của Yoon Price hay Jonathan Bùi, đang ngày càng tăng, và số người dân Mỹ chấp nhận sự kết hợp các cuộc hôn nhân giữa những người khác biệt, khác chủng tộc với nhau, cũng tăng theo.

Số hôn nhân đa chủng cao nhất

Báo cáo của trung tâm thăm dò Pew, công bố hôm thứ Năm, có tên là “Số Gia Tăng của Hôn Nhân Đa Chủng.”

Khi phân tích đặc tính của những người Mỹ gốc Việt hay chủng khác chủng tộc hay sắc tộc, báo cáo này nhận thấy, năm 2010, có 15% trong tổng số các cuộc hôn nhân diễn ra tại Mỹ là giữa hai người khác chủng tộc hoặc sắc tộc. Con số này tăng gấp đôi so với năm 1980.

Trong số các cặp mới cưới năm 2010, số người Á Châu Mỹ gốc Việt “khác màu da mái tóc” với mình chiếm 28%, gốc Mỹ La Tinh chiếm 26% và kết quả là gốc Châu Phi 17%. Trong khi đó, người da trắng có xu hướng ít người ngoài chủng tộc hay sắc tộc hơn. Con số hôn nhân đa chủng trong năm 2010 của người da trắng chỉ chiếm 9%.

Báo cáo này cũng ghi nhận thêm rằng, da trắng là nhóm chủng tộc lớn nhất ở Hoa Kỳ, cho nên dù mức hôn nhân đa chủng của họ thấp hơn những ví dụ kết hôn giữa họ với các nhóm thiểu số thì trông có vẻ nhiều hơn.

Trong số những người da trắng Mỹ gốc Việt hay chủng không trắng thì 43.3% trong số đó người gốc Mỹ La Tinh, 30.4% người Á Châu, 11.9% người gốc Châu Phi, và 11.4% người thuộc chủng tộc khác.

Đa chủng văn hóa trong gia đình

Đôi khi còn cho thấy, người Mỹ gốc Việt khoan dung và đa chủng văn hóa hôn nhân đa chủng hơn trước. Gần hai phần ba người Mỹ, tức 63% chấp nhận trong gia đình có người Mỹ gốc Việt hay chủng tộc khác.

Điều này khác với trước đây; so với năm 1986, chỉ có 33% tán đồng và 28% người Mỹ không chấp nhận hôn nhân đa chủng.

Yoon Price, đang làm công việc mua bán trên mạng, nhớ lại, “Tôi không biết là anh ấy có nói gì trước với gia đình anh hay không, nhưng ngay lần đầu tôi ra mắt gia đình anh thì họ cười với tôi theo đúng kiểu tôi là người yêu của con trai họ, nghĩa là họ chấp nhận tôi như một thành viên trong gia đình không có chuyện người người với chủng tộc gì hết.”

Với Jonathan, đang làm nhân viên mua bán nhà ở Orange County, trong khi gia đình phía cô

gái trẻ và “không chịu” anh trong nhiếp ảnh tháng đầu tiên, thì ba mẹ anh lại không phải đi hay có ý kiến gì về chuyện này có mặt cô con dâu người gốc Mß La Tinh. Lý do, theo Jonathan là vì họ “đã quen nhau 3 năm trước khi cưới.”

Thêm vào đó, “Có lẽ tôi nhớ tôi đã sống ở nhiếp ảnh bang toàn là người Mß như Maryland, Indiana, không có Việt Nam. Tôi cũng có quen với vài cô gái Mß và mặt cô Việt Nam trước khi cưới người và hiện nay.” Jonathan cho biết.

Trong câu hỏi của phóng viên Nguyễn Việt “có gì khác biệt trong việc cưới và không cùng nhiếp ảnh với mình?” Jonathan vui vẻ nói: “Có khác nhau.”

“Vì tôi nhớ với tôi lên trong mặt thành phố toàn là người gốc Mß La Tinh, không có Mß, không có Việt, không có cái gì khác biệt, ngoài Mexico,” anh nói. “Thật cho nên khi tôi chụp ảnh sinh nhật đầu cho đứa con, với nhiếp ảnh tôi phải đi đến thành phố ăn mặt bên toàn theo kiểu Mexico, mặt bên toàn theo kiểu Việt. Hai họ người hai bên, không bên nào nói chuyện với nhau.”

Nhiếp ảnh khác ngôn ngữ

Nguyên nhân hai họ không trò chuyện được là bởi “bất đồng ngôn ngữ.” Chắc có đôi khi mẹ ruột Jonathan người hỏi thăm vài câu với mẹ và anh bạn nhiếp ảnh Anh, “chẳng không có chuyện người tôi tên hàng nhiếp ảnh đâu.”

Trong khi đó, nói về tình cảm của mình và người nhiếp ảnh Mß, Yßn chia sẻ: “Tôi có quen với hai người Việt Nam trước khi quen với người nhiếp ảnh hiện nay. Mọi người mọi khác, Việt cũng vậy mà Mß cũng vậy. Tôi không thể đánh giá họ được. Nhiếp ảnh với riêng tôi thì hai người đàn ông Việt mà tôi từng quen không cho tôi cảm giác mình được tôn trọng, dù họ vốn nhiếp ảnh yêu, chỉ vì chu đáo mình.”

Yßn cho rằng nếu như người nhiếp ảnh hiện tại cho cô được quyền làm nhiếp ảnh đi đâu cô thích, và anh yêu cô vì “đó là cô,” thì *những người quen biết trước kia của cô lại có vẻ luôn muốn cô phải làm theo ý thích của họ.* “*Họ có thể chê cười áo của tôi, không muốn tôi mặc chúng vì họ không thích, chẳng quan tâm là tôi có thích hay không.*” Yßn đưa ví dụ.

Lấy người ngoài nhiếp ảnh trẻ, Yßn cũng “đồng ý” phải nhiếp ảnh và văn hóa “rất khó xử.”

“Chẳng riêng chuyện in thiệp cưới thôi cũng đã xảy ra chuyện rồi. Với người Á Đông thì tên cha mẹ luôn phải xuất hiện trên thiệp cưới bởi vì cha mẹ là người sinh ra cô dâu hay chú rể. Trong khi với người Mß thì người nào bố mẹ ra đời trước họ cũng không cần phải xuất hiện tên trên thiệp này.” Yßn nhớ lại mặt trong nhiếp ảnh chuyện “đầu đời” lúc cô mới lấy chồng “người ngoại quốc.”

Hòa nhập khó và dễ

Yßn kể thêm, gia đình cô toàn là người Việt Nam, dù trong đó có nhiếp ảnh người nói tiếng Anh giỏi, nhiếp ảnh mặt khi hòa nhập, nhiếp ảnh cô có vẻ rất cô đơn, bởi “ai cũng nói tiếng Anh rất hay, nhiếp ảnh họ có mặt ai đó nói vài câu tiếng Anh với anh ấy.”

Thời gian đầu Yãn luôn cảm thấy “rất ái ngại” cho chồng mình, nhưng anh nói với cô rằng, “Anh muốn tham gia vào những sinh hoạt gia đình như vậy vì đó là gia đình tôi, dù anh không hiểu, nhưng anh muốn nhìn thấy tôi vui vẻ cùng tôi nói chuyện đó. Điều đó là khi anh vui và không cảm thấy lúng túng, cô đâu.” Yãn cho biết.

Theo báo cáo “Số Gia Tăng của Hôn Nhân Đa Văn Hóa,” trong khi 44% người Mỹ nói là không có gì thay đổi trong việc kết hôn đa văn hóa, và 11% cho là tốt hơn, thì hơn 4 trong 10 người Mỹ, tức 43% cho rằng, càng có nhiều người khác nhau sống cùng nhau, xã hội càng tốt đẹp hơn.

Jonathan Bùi kể: “Hồi đó với tôi chỉ biết ăn Mexico thôi, nhưng mà giờ thì cả thích ăn Việt Nam lắm, nên cả mình gì cả cũng ăn đồ của họ. Mà cả tôi tin vào phong thủy nữa, trong khi tôi là người Á Đông thì tôi không mê tín.”

Vợ Jonathan tin phong thủy, kéo theo “má với tôi cũng biết đầu tư tin. Ở nhà cả sắp đặt cái này phải đây, cái kia phải ở chỗ nào thì mới tốt. Rồi hai người còn theo học những lớp tìm hiểu về phong thủy nữa chứ!” Jonathan cười kể tiếp.

Trước khi kết thúc cuộc nói chuyện với phóng viên Ngái Viãt, Yãn đưa thêm một nhận xét, “Tôi vừa mới đọc bài 'Em quyết định bỏ chồng' đăng trên báo Ngái Viãt. Tôi muốn nói thêm rằng, khi lấy chồng Mỹ, tôi không phải 'deal' với những chuyện như cô gái trong bài viết đó trải qua để đến đến quyết định bỏ chồng.” Yãn nói một cách tự tin và mãn nguyện.